

První trénink

Ráno, ještě předtím, než jsem šla do školy, jsem si do batohu sbalila věci, který jsem si odpoledne chtěla vzít na trénink.

Poslední hodinou odpoledky byla výtvarka a to jsem si fakt myslela, že snad ani nepřežiju. Tenhle školní rok jsme totiž dostali novou učitelku Kláskovou, která nosí dlouhý batikovaný sukně, ve vlasech má vždycky nějakou nemožnou sponku s obrovskou látkovou kytkou a pořád s ní malujeme nějaký zátiší (teda s tou učitelkou, ne s tou látkovou kytkou). Klásková přinese třeba do hodiny dvě hrušky a položí je na misku. Pak nám půl hodiny vykládá o „hře světla a stínů“, jak tomu říká, a pak to máme namalovat. Já malovat vůbec neumím, a to ani když se opravdu snažím, takže mě to nebaví.

Všechno, co namaluju, vypadá, jako kdyby na to omylem někdo šlápnul, a na nástěnce jsem výkres neměla ani jednou.

Když ta výtvarka konečně skončila, letěla jsem hned na trénink, protože jsem měla zase strach, že bych mohla přijít pozdě. Ale i tentokrát jsem přešlapovala před zamčenou sokolovnou zbytečně brzo. Nakonec přišla Lucka, odemkla dveře a já jsem se zaradovala, že náš trénink povede ona. Ale radovala jsem se jen chvíličku.

„Já trénuju jen nezávodní béčko, víš? Závodní áčko si trénuje Zuzana sama,“ vysvětlila mi a když viděla, jak jsem zesmutněla, rychle dodala: „Ale neboj, určitě se ti to bude líbit. Zuzana vždycky vymyslí skvělý choreografie, se kterýma se vyhrávají soutěže. My jsme v předchozích letech taky byly na pár malejch soutěžích, ale ještě nikdy jsme nic nevyhrály, tancujeme si spíš tak samy pro sebe.“

Uvažovala jsem nad tím, co Lucka říkala a nad tím, že já jsem ještě nikdy v životě žádnou soutěž nevyhrála. A přitom bych ji vyhrála docela ráda, protože Markéta skoro z každého turnaje přinese nějakou lesklou medaili nebo pohár. Ty si pak odnese do svojí půlky pokojíku a přidá si je na úplně přecpanou poličku, která je plná různých jinejch medailí a pohárů.

Já mám teda ve své půlce pokojíku úplně stejnou poličku jako Markéta, ale místo medailí a pohárů jsou na ní jenom knížky a taky fotka, kterou mi Laura nechala vytisknout a zarámovat a dala mi ji k posledním narozeninám. Na tý fotce jsem já a Laura, ale spíš hlavně Laura, protože ze mě je tam vidět jen malej kousek. Tu medailovou poličku Markétě docela závidím a kdybych taky někdy něco vyhrála, určitě bych si to vystavila stejně jako moje ségra.

...

O tom všem jsem uvažovala, zatímco se v sokolovně scházely ostatní tanečnice. Lucka si kolem sebe shromáždila holky